

Ο Φοίνικας που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ιστορία του Πηλέα και του γιου του, Αχιλλέα, καταγόταν από την γενιά του Έλληνα. Αναφέρθηκε ήδη ότι ο Αίολος, γιος του Έλληνα και της νύμφης Ορσηίδας, απέκτησε από την Ωκυρόη, κόρη την Μελανίππη, κι αυτή, από τον θεό Ποσειδώνα, γιους τον Βοιωτό, γενάρχη των Βοιωτών, και τον Αίολο Β', γενάρχη των Αιολέων της Θεσσαλίας και πατέρα του Κέρκαφου.

Γιος του Κέρκαφου ήταν ο Όρμενος, οικιστής του Ορμένιου, μιας πόλης της Μαγνησίας (της μετέπειτα Δημητριάδας). Αυτού γιος ήταν ο Αμύντορας που βρέθηκε να βασιλεύει στην Ελλάδα, περιοχή της Φθίας.

Ο Αμύντορας παντρεύτηκε την Κλεοβούλη (αναφέρεται και ως μητέρα του Μύρτιλου από τον Άρη, αντί της Μυρτώς) κι απέκτησε δυο γιους, τον Φοίνικα και τον Κράντορα, και μια κόρη την Αστυδάμεια (συνονόματη αλλά διαφορετική από την γυναίκα του Άκαστου που ταλαιπώρησε τον Πηλέα). Από τους γιους του, δεν απέκτησε απογόνους. Ο Κράντορας βρισκόταν ανάμεσα στους καλεσμένους στους γάμους του Πειρίθου και της Ιπποδάμειας και σκοτώθηκε στη διάρκεια της Κενταυρομαχίας που ξέσπασε εκεί. Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (I 447 κ.ε.) τον Φοίνικα τον καταράστηκε ο ίδιος ποτέ να μην αποκτήσει παιδιά («να μην καθίσει στα γόνατά του, γιος γεννημένος από αυτόν»):

Ήταν όταν, γέρος πια, ο Αμύντορας χτυπήθηκε από γεροντοέρωτα για μια όμορφη δούλα. Όλο και την γυρόφερνε ψάχνοντας τρόπο να την οδηγήσει στον κοιτώνα του. Τον κατάλαβε η Κλεοβούλη και απευθύνθηκε στον γιο της, τον Φοίνικα, ζητώντας του να προλάβει να κοιμηθεί πρώτος με την δούλα, μήπως και τον ερωτευτεί και αποκρούσει τις προτάσεις του γέρου Αμύντορα. Ο Φοίνικας δεν είχε πρόβλημα να τα ρίξει στην δούλα. Το σχέδιο πέτυχε, η μικρή τον αγάπησε και με τίποτα δεν ήθελε να πάει με τον Αμύντορα. Κάπου εκείνος κατάλαβε, τι είχε γίνει, φώναξε τον γιο του και τον καταράστηκε ποτέ να μη γίνει πατέρας. Ο Αμύντορας το πήρε κατάκαρδα και θέλησε να φύγει. Φίλοι και συγγενείς προσπάθησαν να τον κρατήσουν στον τόπο του. Εννιά μερόνυχτα τον φύλαγαν, αλλάζοντας βάρδιες, αλλά την δέκατη νύχτα τους ξέφυγε και το έσκασε στην Φθία.

Ο Απολλόδωρος (III, 175), βέβαια, παρουσιάζει άλλη εκδοχή. Η όμορφη δούλα ήταν ερωμένη του Αμύντορα αλλά αγαπούσε τον Φοίνικα που την απέκρουε. Χολωμένη αυτή, είπε στον εραστή της ότι ο γιος του την πολιορκούσε. Ο Αμύντορας την πίστεψε και τύφλωσε τον γιο του. Ο Φοίνικας έφυγε στον Πηλέα που τον πήγε στον φίλο του, Κένταυρο Χείρωνα, ο

οποίος τον γιάτρεψε. Κατ' άλλους, ο ίδιος ο Πηλέας ήταν αυτός που, με θεραπευτικά βοτάνια, έκανε τον Φοίνικα να ξαναβρεί το φως του.

Ό,τι κι αν συνέβη, ο Πηλέας τοποθέτησε τον Φοίνικα, βασιλιά στους Δόλοπες που ζούσαν στην επικράτειά του αλλά και του ανέθεσε να αναθρέψει τον Αχιλλέα. Όσο για τον Αμύντορα, είχε άσχημο τέλος: Πέρασε κάποτε από την επικράτειά του ο Ηρακλής, είδε την κόρη του, την Αστυδάμεια, και την πόθησε. Εκείνη όμως τον απέκρουσε, επειδή ο ημίθεος ήταν ήδη παντρεμένος (με την Δηιάνειρα). Ο Ηρακλής θύμωσε και κίνησε πόλεμο, νίκησε τον Αμύντορα και τον σκότωσε. Έπειτα, πήρε μαζί του την Αστυδάμεια. Από το σμίξιμό τους, γεννήθηκε ο Κτήσιππος ή Αντίοχος (γενάρχης της αττικής φυλής των Αντιοχιδών) ή Τληπόλεμος.

Ούτε αυτός είχε καλή τύχη: Σκότωσε κάποτε άθελά του τον θείο του, Λικύμνιο, και έφυγε στην Ρόδο, μετανάστης. Βασίλευσε σε μια περιοχή εκεί και ακολούθησε τους άλλους Αχαιούς, όταν έγινε η εκστρατεία στην Τροία. Τον σκότωσε ο Σαρπηδόνας κάτω από τα τείχη της.

(τελευταία επεξεργασία, 6 Ιουνίου 2021)